

VARIETĂȚI

171-211

ADEVĂRAȚI SUPORTERI

În cadrul campionatului de baschet (juniori) al regiunii Argeș, la Slatina a avut loc un meci între puștii de la echipa locală Avintul și cei de la Școala sportivă din Pitești. Puternica galerie de care s-au bucurat jucătorii din Slatina nu i-a împiedicat pe oaspeții să câștige întâlnirea cu scorul de... 171-211!

Eroul acestei partide a fost piteșteanul Horia Dinu (16 ani, 1,86 m înălțime), care a înscris pentru echipa sa 101 puncte, doborând în felul acesta „recordul” de 92 de puncte al Doinei Eftimic, stabilit în luna ianuarie, în cadrul campionatului școlar al regiunii Suceava.

CORNEL CORCIU
— corespondent —

Susținătorii echipei de fotbal „Kickers” din Stuttgart (R.F.G.) au avut prilejul să-și dovedească atașamentul față de echipa lor favorită și în alt mod decât încurajând-o în timpul meciurilor. Având mari dificultăți financiare, clubul a făcut un apel public la susținătorii săi, cerându-le sprijin și anunșându-i că altfel echipa se va desființa.

Perspectiva aceasta i-a speriat într-adevăr pe pasionații fotbalului din acest oraș, încât ei s-au grăbit să subscrie sume consistente. În 24 de ore au fost adunate astfel 45 000 de mărci, aproape dublul sumei de care avea nevoie echipa pentru a ieși din incurcătură.

PE CONCRET

Fotbaliștii de la U.T.A., care au apărut duminică în tricouri roz, ocupă un loc coudas în categoria A.

Dacă tu, pentru o clipă, Cercetezi azi clasamentul, înțelegi că la echipă Roz e doar echipamentul.

Boxerul constănțean M. Scarlat a bătut un ospătar la restaurantul „Europă” din Eforie.

Publicul, la rezezeală, A dat fuga către ușă Că Scarlat, nefiind la gală, Se purta fără mănăși.

Echipa de fotbal „Minerul” Baia Sprie are numai jucători virstnici.

Cind pe teren echipa — apare
Observi la public — politetă
Toti se ridică în — picioare
Că, deh, respectă — bătrînețea!

Încă un ecuson F.I.F.A.!

Numărul arbitrilor români care au primit ecusonul și insigna de arbitru internațional F.I.F.A. s-a mărit cu unul. Cel de al 6-lea posesor al acestor distincții nu este însă un arbitru în activitate, ci un „cavaler al fluierului” care a activat în urmă cu 30-35 de ani.

Este vorba de fostul arbitru Tică Iliescu, unul dintre cei mai apreciați conducători de joc în urmă cu 3-4 decenii. Într-una din zilele trecute, viața lui liniștită de pensionar a fost tulburată, în mod plăcut însă, de sosirea unui mic colet care cuprindea, alături de o scrisoare de felicitare, ecusonul și insigna F.I.F.A. Procedind la o verificare a evidenței sale, forul suprem al fotbalului i-a acordat lui Tică Iliescu, cu o întârziere de... 25 de ani, titlul de i se cuvenea.

EPIGRAMA PE... TERENURI

Gardul bazei sportive din Căldărași este găurit.

Prin urbea asta dacă treci, Îți spun atîți pe bulevard: — Chiar dacă-i scorul alb la meci, Vezi goluri pe teren, în avion!

Plasa terenului de volei din incinta întreprinderii „Borangicul” București a putrezit.

Tot privind-o uluit, Am căzut la îndoile: Nu cumva au folosit Plasa pentru... tirgului? V. D. POPA

Posta magazin

VICTOR ENACHE, Cimpulung Muscel și CADAR TEODOR, Bocșa. — Fotbaliștii Nicolae Dobrin, de la Dinamo Pitești, are 20 de ani. De fapt, nici pe această nu-i are încă: îi va împlini în august. (Îl îmbătrînesc cu 4 luni!)

N. STANCU, Pitești. — 1) Edith Treibal este profesoară de educație fizică la Sibiu, iar Berta Corbeanu îndeplinește funcția de asistentă la Institutul de

cultură fizică. 2) Hanna Mascova: C.S.T.V. Na porici 12, Praha I, Cehoslovacia.

ROBERT STEASMY și LUDOVIC NAGHY, Timișoara. — În partidele în care joacă șahiști fruntași, uneori este suficient ca unul din jucători să albea un pion în plus pentru ca adversarul să cedeze, apreciind că orice contrapartidă este pierdută. Inceputul sint mai ambițioși și mai... optimiști. Ei tot speră într-o greșeală a partenerului și aceasta, de altfel, nici nu se lasă prea mult așteptată! Ne cereți să vă spunem: pînă cînd continuă o partidă în care un jucător are pe tablă doar regele, iar celălalt șahist are în plus, de pildă, o regină și un turn. Un termen precis nu există. Pînă se... enervează adversarul.

OANCEA TRAIAN, București. 1) Să dăm... Petrolului ce este al Petrolului! Echipa ploieșteană a fost prima formație care s-a calificat în turul al treilea al unei competiții europene la fotbal — în speță „Cupa orașelor tirguri”. Iată rezultatele de atunci: 4-0 și 1-0 cu Spartac Brno (turul I), 1-0, 0-1 și 1-0 (al treilea meci, la Budapesta) cu Selecționata Leipzig (turul 2), 0-2 și 1-0 cu Ferencvaros. — 2) Ciosecu a fost golgheterul campionatului în 1955, cînd i-a întrecut „pe potou” pe Ozon, Tătaru și Drăgan. Înscrind 6 goluri în meciul Știința Timișoara — Dinamo Brașov (scorul partidei: 8-0).

ILIE BAUER, comuna Deta. — „Observ că o serie de fotbaliști valoroși nu mai apar, de la o vreme, în echipele respective”. Probabil că nu sînt chiar atît de valoroși cum credeți dv. și mai ales cum crede... ei. Acesta este tot secretul!

VLADA O. MARINCOV, Timișoara. — În meciul cu Grecia, disputat la 16 iunie 1957 la Atena, în cadrul preliminariilor campionatului mondial (scor: 2-1 pentru noi), „unsprezecele” României a fost următorul: Toma — Zăvoada II, Neacșu I — Călinoiu, Apolzan, Bone — Anghel Vasile, Constantin, Ene L. Ozon, Tătaru.

VASILE DOBRESCU, comuna Lucieni. — Neacșu,

de la Progresul, a jucat pentru prima oară în categoria A la Petrolul, cam în același timp cu Neacșu I. Apoi, l-am reîntîlnit pe ruta Rapid — Farul — Progresul.

ILEANA NIZEICA, București. — Din nou sîntem întrebați: cine a rupt plasa, cu un șut, cu prilejul turneului întreprins de Steaua (C.C.A.) în Anglia, acum 11 ani? Onisie. Ce folos că fotbaliștii de la Steaua au rupt-o atunci și n-o mai rup astăzi. Li-e teamă că le-o... impută? 2) Iolanda Balas a reluat antrenamentele. Și, desigur, va fi din nou la înaltăime. La propriu și la figurat!

DUMITRU CROITORU București. — Este greu de spus care a fost cel mai bun portar român! Cînd pe unii, îi nedreptățim, poate, pe alții. Dintre vechii portari mai multe suferențe par să întrunească David și Pavlovi. Dar au fost și alții, la fel de înzestrați: Zombori, Czinczer. Din generații următoare, două mari stele au fost Voinescu și Toma, iar dintre cei aflați în ac-

tivitate, personal îi apreciez în mod deosebit pe Mihai Ionescu și Ilie Datcu. I-ați văzut duminică? Unul a fost mai bun ca celălalt!

ION POȘTAȘU
Ilustrații: N. CLAUDIU

ȘTIAȚI CĂ...

...o dată cu organizarea primului campionat de fotbal în S.U.A., în această țară a apărut și primul săptămînal de specialitate, intitulat „Soccer”? Manifestînd un optimism deosebit, redacția își exprimă părerea, în articolul de fond, că „soccerul” (n.n. fotbalul) va deveni în scurt timp sportul nr. 1 al S.U.A.

...anul trecut, în Spania, pasionații sportului au stabilit un record în ceea ce privește participarea lor la concursurile de pronosticuri sportive? Totalul sumelor „jucate” la aceste concursuri s-a ridicat la 60 de milioane de dolari!

...Jurion, unul dintre puținii fotbaliști (dacă nu singurul) cu ochelari, a susținut recent cel de-al 62-lea meci în echipa națională a Spaniei?

...la campionatele europene de box care vor avea loc luna viitoare la Roma, sovieticii se vor prezenta fără renumitul „semi-mijlociu” Boris Lagutin? Motivul? În cadrul unei reuniuni de selecție el a fost învins de Viktor Adjeejev, care i-a luat astfel locul în echipa U.R.S.S.

...Eeles Landstroem fost campion european în 1954 și 1958 la săritura cu prajina, este deputat în parlamentul finlandez?

...Laszlo Papp turnează un „serial” pentru televiziunea maghiară? Filmul se intitulează „Vînzătorul de noroc” și își desășoară acțiunea în lumea boxului.

Gheorghe Gruia, așa cum nu-l cunoașteți

Interviul meu cu Gheorghe Gruia a debutat prin a înregistra un alt... interviu cerut acestuia: solicitant: un licean din Giurgiu, îndrăgostit de handbal și electrizat de numele Gruia; un adolescent care-și călcase pe inimă și sunase la „tunartul” stelist să-l întrebe care sînt „căile de acces” spre handbalul mare. Și maeștrul, dezinvolt și cu o bunăvoință îndatoritoare, povestește: „Handbalul este dragostea mea toamnă, fiindcă debutul mi l-am făcut în atletism — greutate și triplu salt. Paralel, jucam volei la Steaua în echipa mare. Contactul cu handbalul s-a datorat unei întâmplări petrecute în toamna lui '60. Meresem la un antrenament să-l urmăresc pe fratele meu mai mic, pe atunci junior în echipa de handbal a clubului Steaua (acum jucător la Știința Petroșeni). Antrenorul NODEA programase o repriză cu două echipe a câte 7 dar n-avea decît 13 oameni. M-a zărit pe mine și mi-a propus să joc. Motivele sînt singace și le strîc jocul. M-a bîgat pe dreapta și mi-a îndecat să dau pase. Urmarea... propunerea antrenorului de a trece la handbal. Deliberăm un... an și la 5 decembrie '61 hotărîse să fac marelui pas. După numai 20 de zile aveam să joc în „Cupa de iarnă” și să fiu menționat în cronici ca: „un tînar și talentat jucător”. Urmăză jocurile din lotul de tineret, prima selecționare în națională în vara lui '62 și mult doritul '63 — anul cînd Steaua cîștigă campionatul, anul consacării mele”.

Oprim autodescrierea aicea. De acum, numele Gruia se recomandă de la sine, se înscrie în circuitul valorilor noastre sportive. Turneul național întreprins în decembrie 1963 în Europa avea să-l facă cunoscut în lumea handbalului de pe continent. Surprinzător zîmbet pe fața Săndei (soția) și-l cer să mi-l traducă: — Acest turneu a fost prima lui plecare după ce ne-am cunoscut. — Iar ea, continuă el, prima dată care m-a condus vreodată la aeroport. — La baza prieteniei, a fînitate sportive? — Pînă a-l cunoaște pe George nu văzusem nici o competiție sportivă. Primele lecții, de la el le-am primit. Îmi făcea demonstrații pe cutia de chibrituri: asta este semicercul, acesta sînt... eu. Apoi l-am urmărit jocurile. Acum re-

gret că timpul curge atît de repede în meciurile lui. — A ajuns un critic subtil, ne spune el. Îmi saizează toate deficiențele jocului. Și este o mare „sufletistă” a Stelei.

Explicabil, Sanda fiind tot timpul în atmosfera clubului. Este „sefa sectorului beletristic”. De aici și pasiunea familiei Gruia pentru literatură, sector care ocupă un loc apreciabil în noua locuință pe care soții Gruia au primit-o de curînd. Cîteva obiecte recomandă familia: „aurul” mondialilor din '64 care domină vitrina, „plebiscitul” întocmit după C.M. '67 care a stabilit echipa lumii; printre cei mai buni șapte, figurează și numele Gruia (realizator a 34 de puncte).

Îmi opresc privirea asupra unui deliciu clovn de gumă care înviora prin poziția lui hilară coțul unde era instalat. — II cheamă „Ettiene”. mi-l recomandă Gruia. E născut la Lyon, recunoaște în Moser pe primul său tată, și a fost mascota noastră la „mondialele” din Suedia. După jocul cu cehii, Moser l-a aruncat în dizgrație (sub pat). L-am înfiat eu. Poate pînă la viitoarele mondiale o să-și revizuiască concepția.

Schimbăm placa. Știu că Gruia este un bun interpret de muzică ușoară. Simte că nu e în voce și preferă o bandă cu autoînregistrări. Recunoaște parțitura care i-a adus aplauze în concertul de la Floreasca: „Nu te supăra pe

mine”, cu... variațiuni: „Nu te supăra pe mine pentru... locul trei”. Derulează pînă la „capitolul recitări”. Interpret: Gheorghe Gruia; versuri: de preferință clasici români. Vin cu o întrebare despre preocupările zilei. — Mai întii, sesiunea de examene (Gruia fiind student în anul IV f.f., la I.C.F.). Săptămîna aceasta susțin ultimele probe. Apoi, campionatul care debuta a început. Fiecare meci — un mare examen. Ne-am propus ca anul a-

cesta să cîștigăm campionatul; dorim asta dintr-o datorie morală față de clubul nostru care serbează în vară 20 de ani de la înființare.

Mi-am oprit însemnările aici și am părăsit încăperea, lăsînd un erou — Gruia — care povestea pasionat și un licean care sorbea extaziat fiecare slovă a maestrului, gîndind totodată: „va veni vreodată și rîndul meu să povestesc”?

NUȘA MUȘCELEANU

Pe sâni, spre Polul Nord

La 25 martie, 7 americani și 3 canadieni au plecat, de la Montreal, pentru o expediție la Polul Nord, pe sâni cu motor. Polul a fost atins, pentru prima dată, pe astfel de ambarcații, de către amiralul american Robert Peary, la 6 aprilie 1909.

Cei 10 exploratori au plecat la bordul unui avion care i-a lăsat la Capul Eureka (în insula Ellesmere), la 3 700 km de Montreal. Luni, 27 martie, ei au plecat de la Eu-

reka spre Pol și speră să ajungă aici în 3 săptămîni, străbătînd 1 300 km. La fiecare 3 zile, un avion le va aduce carburanți pentru motoarele sânilor. Echipajul și-a luat rezerve de hrană dehidratată, din aceea pe care o folosesc cosmonauții.

„Piticul” de-acum două decenii

Cum trec anii! Se termină un campionat, începe altul. De fiecare dată apar jucători tineri, pe care îi urmărești cu atenție. Multora dintre ei le apreciezi talentul, calitățile fizice.

— Băiatul acesta are „stofă”!

De cîte ori n-ai făcut și dv, dragi cititori, asemenea constatări?

Printre băieții care v-au lăsat o impresie plăcută la prima apariție pe stadion, în meciurile categoriei A, s-a aflat și Nicolae Oaidă. Vă mai amîntiți de debutul lui? Și da, și nu! Da, pentru că fizicul său de... Ulișse l-a impus atenției tuturor. Nu, pentru că debutul său s-a făcut cam de mult! Cînd? În 1954. Atunci a apărut în formația Dinamo Brașov, în prima categorie.

Nicolae Oaidă s-a născut la 9 aprilie 1933 la Boă, lingă Brașov. Din

fișa lui sportivă am reținut cîteva date: acum două decenii (în 1947) — prima legitimare la copiii Steagului roșu; 1954 — debut la Dinamo Brașov

în categoria A. A urmat transferarea, împreună cu echipa, la Bacău. În 1955 este legitimat la Progresul București. Toamna lui 1965 — primăvara lui '66 a intrerupt activitatea competițională. A urmat cursurile de antrenor și a lucrat, cîteva timp, cu copiii. Peste cîteva luni a fost rechemat în lotul Progresului. 1957 — debutează în naționala B, iar în 1958 devine component al primei reprezentative, în care a jucat de 7 ori. Bilanțul: în prezent, Nicolae Oaidă are calificarea de antrenor, este maestru al sportului și jucător al Progresului.

Un sportiv care, la 34 de ani (îi va împlini mîine), are inima la fel de tînară și dragostea pentru fotbal nealterată, ca acum 20 de ani.

C. ALEXE 100 metri plat...

DESEN de I. DAVIDESCU